

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
 ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
 7 К.бр. 417/18
 Дана: 28.08.2018. године
 Београд

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од председника већа судије Марине Анђелковић и судија поротника Савке Половине и Љиљане Станковић, као чланова већа, са записничарем Божицом Јовановић, у кривичном предмету окр. Станковић Дејана из села Ковачевац, општина Младеновац, због противправног дела у закону одређеног као кривично дело убиство из чл. 113. КЗ, по предлогу за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи из члана 81. КЗ, Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo. бр. 355/18 од 09.07.2018. године, у присуству заменика ВЈТ у Београду Иване Агатоновић, окр. Станковић Дејана и његовог браниоца адв. Наташе Виријевић Китановић из Београда, донео је дана 28.08.2018. године, а дана 03.09.2018. године јавно објавио следеће

РЕШЕЊЕ

Окр. СТАНКОВИЋ ДЕЈАНУ, [REDACTED]

На основу члана 81. Кривичног законика у вези члана 523. и 526. ЗКП, изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

ОБАВЕЗНОГ ПСИХИЈАТРИЈСКОГ ЛЕЧЕЊА И ЧУВАЊА У ЗДРАВСТВЕНОЈ УСТАНОВИ

ШТО ЈЕ

Дана 19.04.2018. године око 14,10 часова у породичној кући у селу Ковачевац, ГО Младеновац, ул. [REDACTED], у стању неурачунљивости, услед душевне болести - врсте параноидне шизофреније, због чега су његове способности схватања значаја дела и управљања поступцима биле искључене, лишио живота своју бабу сада пок. [REDACTED] на тај начин што је након вербалне расправе која је настала између њих, ушао у кућу у којој је покојна живела и док је лежала на кревету у дневној соби металном шипком је ударио по глави, након чега је она устала из кревета, а

окривљени ју је још 4-5 пута ударио истом шипком по глави, од чега се онесвестила и пала поред кревета, а затим је отишао по кухињски нож са дрвеном дршком дужине сечива 20 цм који се налазио на зидићу испред куће и њиме јој нанео повреду у пределу врата у виду секотине врата, којом је дошло до повређивања односно пресецања вратних мишића, крвних судова, вратних органа и засецања шестог вратног пршљена, услед које повреде је преминула на лицу места,

-чиме је извршио противправно дело одређено у закону као кривично дело убиство из члана 113. Кривичног законика.

Лечење и чување у здравственој установи спровешће се у Специјалној затворској болници у Београду, с тим што ће суд по предлогу здравствене установе, органа старатељства или окривљеног, односно по службеној дужности на сваких девет месеци одлучивати да ли је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Више јавно тужилаштво у Београду ставило је предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи Кт. бр. [REDACTED] од 09.07.2018. године према Станковић Дејану, због противправног дела одређеног у закону као кривично дело убиство из члана 113. КЗ, при ком предлогу је остао заменик ВЈТ у Београду на главном претресу, у завршној речи.

По одржаном главном претресу, суд је у доказном поступку испитао оштећену [REDACTED] извршио увид у писмене доказе: потврду о привремено одузетим предметима Одељења за увиђајно – оперативне послове, службену белешку Командно-оперативног центра дежурне службе ПУ за град Београд ДД бр. [REDACTED] од 19.04.2018. године, записник о увиђају са скицом лица места и фотодокументацијом, извештај о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативно-криминалистичку технику КТ [REDACTED] од 19.04.2018. године, налаз и мишљење судског вештака Ратка Ковачевића од 25.04.2018. године, налаз и мишљење комисије вештака о душевном здрављу, урачуњивости и процесној способности Специјалне затворске болнице од 16.05.2018. године, обдукциони записник Института за судску медицину „Милован Миловановић“ од 20.04.2018. године, судско-медицинско вештачење Института за судску медицину „Милован Миловановић“ од 28.06.2018. године и извод из КЕ за окривљеног, па је узевши у обзир и одбрану окривљеног, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, извео закључак да је окр. Станковић Дејан учинио противправно дело које је у закону одређено као кривично дело, у стању неурачуњивости – убиство из члана 113. КЗ, тако што је дана 19.04.2018. године око 14,10 часова у породичној кући у селу Ковачевац, ГО Младеновац, ул. [REDACTED] [REDACTED] у стању неурачуњивости, услед душевне болести - врсте параноидне схизофреније, због чега су његове способности схватања значаја дела и управљања поступцима биле искључене, лишио живота своју бабу сада пок [REDACTED], на тај начин што је након вербалне расправе која је настала између њих, ушао у кућу у којој је покојна живела и док је лежала на кревету у дневној соби металном шипком је ударио по

глави, након чега је она устала из кревета, а окривљени ју је још 4-5 пута ударио истом шипком по глави, од чега се онесвестила и пала поред кревета, а затим је отишао по кухињски нож са дрвеном дршком дужине сечива 20 цм који се налазио на зидићу испред куће и њиме јој нанео повреду у пределу врата у виду секотине врата, којом је дошло до повређивања односно пресецања вратних мишића, крвних судова, вратних органа и засецања шестог вратног пршљена, услед које повреде је преминула на лицу места, па му је суд за извршено противправно дело изрекао меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, на начин као у изреци решења.

Окр. Станковић Дејан приликом првог саслушања дана 20.04.2018. године није био у стању да износи одбрану јер није примио терапију и није се осећао добро, а у својој одбрани дана 04.05.2018. године је у потпуности признао да је убио своју бабу пок. [REDACTED] тако што је навео да је критичног дана био на крову куће на адреси [REDACTED] у којој живи, а која се налази поред куће његове бабе, да је поправљао цреп на крову и чуо да га баба куне говорећи му „дабогда пао”, а да га је баба и иначе мрзела и да му је била душманка, иако за то није постојао неки разлог. Док је поправљао цреп и док га је баба клела и свашта му говорила, схватио је да се то што му она говори и остварује јер је пукло неколико црепова, а он се због њене клетве много изнервирао, полудео је јер га је она дезорјентисала, па је сишао са крова и отишао до бабе, упозорио је да то више не ради и вратио се на кров настављајући да поправља цреп. Након тога је баба наставила да кука, с тим што је он ту кукњаву по мало чуо, али је једноставно знао и осећао да га она куне и осећао је њену негативну моћ док је поправљао цреп, као што је на пример знао да га куне речима „дабогда ти пресело” док једе, иако је не чује. Пошто је баба наставила да кука, он се све више и више нервирао, па је „лукао”, узео металну шипку из радионице, отишао у бабину кућу и док је лежала на кревету на леђима у дневној соби, ударио је металном шипком по глави, а када је устала из кревета ударио је још 4-5 пута шипком по глави, након чега се она онесвестила и пала поред кревета и појаснио је да се нашла у положају као на скици лица места. Навео је да се она није бранила док јој је задавао ударце, а да је након тога отишао по кухињски нож који се налазио на банку испред њене куће, који је раније припремио заједно са шипком, пришао јој и док је непомично лежала на поду, пререзао јој гркљан и усмртио је, након чега је чуо да је кркљала али није знао да ли је била жива или су јој радили нерви. После тога опрао је нож и шипку у судопери од крви водом и оставио их у судопери, а затим је отишао у своју кућу која се налази у истом дворишту пред бабине куће и са телефона број [REDACTED] позвао полицију тако што им је рекао да је нешто учинио, а када га је женска особа која се јавила на телефон питала шта је учинио, рекао је да је убио бабу, објаснивши како је то урадио, а она му је рекла да остане на вези и даље, међутим ускоро је стигла полиција и изашао је из куће. Појаснио је и да је баба тражила од њега да је издржава, да пази на њу као мало дете, па јој је припремао дрва за огрев, ложио ватру, куповао лекове, кувао кафу, чајеве и храну, а живео је од уштеђивине коју му је оставила покојна мајка која је умрла 8 до 9 месеци пре тога у износу од око 1.000 евра, као и од зараде коју је остваривао бавећи се пољопривредном гајећи башту и узгајући јечам и жито. Навео је и да је и баба имала пензију и да му је давала новац да плаћа рачуне, а да је он живео у кући поред бабине у којој су раније живели његови родитељи и две сестре које су се удале и одселиле, па је због тога често боравио у бабиној кући преко зиме где је пренео и свој телевизор, а све како би могао да јој помаже јер је она била слабо покретна, стално је плакала из чиста мира, имала нападе лудила, вређала се било шта да јој каже, свађала и клела, а због тога што јој је помагао није могао да нађе други посао јер му је она говорила да је по закону дужан да је

издржава и да на њу пази. Иначе баба није клела само њега, већ и његове сестре, а иначе када га је клела, то је радила врло тихо тако да се није добро чуло, али је он знао да га она куне. Изјаснио се да се дешавало и да га посвађа са другим људима, комшијама или рођацима, тако што нешто измисли па они не разговарају са њим и он не може од њих да тражи никакву помоћ, тако да су му остале само две сестре, али је баба и њима нашла ману, међутим без обзира на све он је бринуо о њој, није је мрзео иако мисли да је његов живот изгубио смисао због начина живота који му је она наметнула јер му је однос са бабом стварао велико незадовољство с обзиром да је он њој помагао али она никада није била захвална и стално је имала примедбе на њега, па када се посвађају излазила би испред куће и клела га, док гледа телевизор стајала је са стране и посматрала га, што је њему сметало и упозоравао је, а она се понашала као да јој ништа није рекао, па ју је због свега тога на око 5 дана пре догађаја упозорио да престане да се тако понаша према њему и рекао јој да ће узети шипку и нож и да ће је убити или ће себе убити. Иначе, на бабино понашање се жалио сестрама, али оне нису хтеле да му помогну и говориле су да и оне имају своје проблеме, а и нису подносиле бабу зато што је била таква, што је клела и оговарала. Када се изјаснио да је нож ставио на банк испред бабине куће, објаснио је да је то зидић са леве стране означен на фотографији број 3, а појаснио је да је најпре узео шипку из радионице, а затим отишао по нож који је узео из своје куће и ставио га на тај банк и то све непосредно пре него што је усмртио бабу. Изјаснио се да му није жао што је баба мртва, већ да му је жао начина на који је усмртио и да би му било много лакше да је имао пиштољ, јер не би морао да је приколе. Појаснио је да је његова мајка док је била жива, по мало бринула о баби, али да је тражила од ње да се и она сама о себи брине, такође мајка га је бранила од бабиног понашања, а баба је клела и његову мајку и са њом се свађала. Напоменуо је да су њене клетве и оговарања утицала негативно на његов живот и да су трајала годинама, а да се она бавила и враџбинама јер је осећао да има тешке душмане. Изјаснио се да је и раније имао свађе са њом, али да је тог дана свађа кулминирала, да се лечио од 2003. или 2004. године, да је мајка бринула о њему док је била жива и куповала му лекове, а након њене смрти да о њему нико није бринуо, мада је и даље пио лекове и ишао на контроле. На главном претресу је навео да се сећа целог догађаја и да му је жао што се то десило, али да није могао да се контролише у тој ситуацији, да га је баба толико мучила да је било питање да ли ће убити себе или њу. Није се противио предложеном лечењу, јер и сам сматра да му је лечење потребно.

Одбрану окривљеног у вези његовог односа са бабом потврдила је његова рођена сестра која је испитана и у својству оштећене, [REDACTED], која је навела да такође живи у Ковачевцу, удаљена 5 минута вожње колима од куће у којој је живела њена покојна баба по оцу, као и окривљени који живи у кући поред њене, у којој је и она живела до удаје, до своје 20. године. Навела је да нема непосредна сазнања о критичном догађају, али да је њена покојна баба била много напорна жена, да се њен брат окр. Станковић Дејан на њу жалио, да је говорио да не може да је слуша више, да не зна шта она хоће, чак и да је одлазио у Центар за социјални рад да тражи да се она измести у неки старачки дом, где је и она са ишла њим. Познато јој је да је он бринуо о баби, да јој је преко зиме доносио дрва, спремао храну, кувао кафу и чај, набављао намирнице и лекове, али да је говорио да је она стално била незадовољна и да му је стално налазила мане, као и да га куне најгорим клетвама, што је и њој било познато да је таква јер је са тим живела до удаје. Познато јој је и да је њен брат болестан и да се лечи од психијатријских болести, а након мајчине смрти је и она бринула да добија лекове за терапију тако што му је прва два месеца доносила лекове. Навела је да он никада није био агресиван и док је њихова мајка била жива, да су и њена деца нормално одлазила

код њих, а да је он долазио код ње кад год је хтео у последњих 8 месеци. Такође је навела да се у последње време након мајчине смрти њен брат жалио да је изгубио вољу за животом, али да је редовно ишао код лекара и да је у Дому здравља у Младеновцу добио потврду да није радно способан, због чега је и поднео захтев на остваривање права на породичну пензију јер га је бринуло од чега ће живети с обзиром да није имао посла. Иначе, када му није било добро, он се понашао тако што би једноставно легао и спавао тог дана, а ни сам ким није улазио у комуникацију, мада је и у тим ситуацијама баба према њему испољавала жељу за комуникацијом, долазила да га нешто пита, жалила се да јој је досадно и слично. Навела је да су два дана пре критичног догађаја она и њен супруг били код њега и да је комуникација била потпуно нормална, такође и са бабом, али да је видела да га она стално оптерећује неким причама из комшилука, што је њега нервирало, међутим да није могла да наслути да ће се нешто тако трагично десити. Изјаснила се да баба није волела ни њену покојну мајку и да је стално сплеткарила, да су имале сукобе, да је била врло незгодна, а у својству оштећене није се придружила кривичном гоњењу против окривљеног и није истакла имовинско – правни захтев.

У току поступка изведени су и бројни писмени докази, па се из записника о увиђају који је извршен дана 19.04.2018. године у присуству заменика јавног тужиоца и полицијских службеника, у вези проналаска леша [REDACTED] из Младеновца, село Ковачевац, у просторији пребивалишта у ул. [REDACTED] тврђује да је исти започет у 16:20 часова и завршен у 18:40 часа, да је око 14 часова командно оперативни центар дежурне службе ПУ за град Београд добио пријаву мушког лица које се представило као Станковић Дејан, који је саопштио да је у соби убио бабу челичном шипком и да је преклао ножем, па је уласком у помоћни објект у соби са десне стране од улаза на поду затечено беживотно тело [REDACTED] чија је смрт констатована у 14:40 часова од стране службе Хитне помоћи ДЗ Младеновац, да су улазна врата у помоћни објект где је затечено тело покојне без трагова оштећења, да се десно од улазних врата куће налази дневни боравак са кухињом чија су врата затечена отворена без трагова оштећења, а да је тело покојне затечено у дневном боравку на поду у лежећем положају, на леђима, отворених очију и затворених уста, да се спољашњим прегледом уочавају видљиве повреде у пределу главе и предњег дела врата, а да је испод главе покојне на тепиху затечена течност црвене боје у виду локве, а на седалном делу фотеље и јастучници траг течности црвене боје у виду мрља, као и да су у кухињи у судопери затечени један кухињски нож са дрвеним рукохватом браон боје и једна метална цев, који су предмети узузети са лица места и дата је наредба да се доставе ОКТ ради даље обраде. Констатовано је да у просторији није било трагова преметачине, да је издата наредба да се нож и метална цев одузму од окривљеног и сачини потврда о привремено одузетим предметима, да се тело покојне превезе на ИСМ ради обдукције, да се фиксирају сви трагови, да се са тела оштећене узму трагови и поднокатни садржај, да се са тела осумњиченог изузме гардероба и трагови са гардеробе, да се изврши форензичка регистрација окривљеног, да се улазна врата запечате и да се фотографише лице места, уради скица лица места и службена белешка од стране Одељења за увиђајно оперативне послове, па је обављен разговор и са компанијом [REDACTED], а констатовано је да у конкретном случају није било пријава за насиље у породици.

Из скице лица места, приложене фотодокументације са укупно 38 фотографија, сачињене дана 19.04.2018. године, као и службене белешке Командно оперативног центра ДД број [REDACTED] од 19.04.2018. године, утврђује се оно што је наведено у записнику у увиђају, а из извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ за град Београд, УКП, Одељења за оперативну криминалистичку технику бр. КТ 100-

██████████ од 19.04.2018. године да је за време трајања увиђаја у Младеновцу, село Ковачевац ул. Маковичка број 22, обављено фотографисање и скицирање.

Из потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд, УКП, Одељења за увиђање оперативне послове КУ ██████████ од 19.04.2018. године утврђује се да је од окр. Станковић Дејана привремено одузет један кухињски нож са дрвеном дршком дужине 33 цм и дужине сечива 20 цм, метална цев дужине око 43 цм и кухињски нож са пластичном белом дршком, укупне дужине 20 цм и дужине сечива 10 цм.

Из обдукционог записника Института за судску медицину „Милован Миловановић“ ██████████ од 17.05.2018. године утврђује се да је код пок. ██████████ смрт насилна и да је наступила услед искрварења, као и удушења због удисања веће количине крви из пресечених крвних судова у простору секотине врата нанесене оштрицом замахнутог механичког оруђа, а да ране на глави које су описане у обдукционом налазу, праћене преломима костију лобање, представљају раздерине нанесене дејством тупине замахнутог механичког оруђа.

У току поступка обављено је судско – медицинско вештачење од стране комисије вештака Института за судску медицину „Милован Миловановић“: др Ирене Дамјањук, др Ђорђа Алемпијевића и др Срђана Миловановића, па се из налаза и мишљења од 28.06.2018. године утврђује да је сада пок. Станковић Зорка критичном приликом задобила повреде у виду: секотине врата у чијем простору је дошло до повређивања вратних мишића, крвних судова, вратних органа и засецања VI вратног пршљена која је нанета сечивом механичког оруђа, три ране - раздерине поглавине које су биле праћене преломом костију крова лобање, односно преломима костију крова и основице лобање, које су нанете дејством тупине замахнутог механичког оруђа и дискретног крвног подлива коже и поткожног меког ткива у пределу корена носа који је настао као последица дејства тупине замахнутог механичког оруђа, с тим што је секотина врата представљала за себе и у време наношења процењено тешку телесну повреду опасну по живот, да су две ране – раздерине поглавине у десној половини теменог предела на граници са слепоочним и у левој половини чеоног предела на граници са теменом, са последичним преломима костију лобање, представљале за себе и у време наношења процењено тешку телесну повреду, а да су рана – раздерина у десној половини чеоног и делом у теменом пределу, која је била праћена само преломом спољашње плоче чеоне кости, као и повреда у виду крвног подлива коже и потпорног меког ткива у пределу корена носа представљале свака за себе лаку телесну повреду, те да су све повреде које је критичном приликом сада покојна задобила у време наношења и у укупном дејству процењено представљале тешку телесну повреду опасну по живот, а да је смрт наступила услед искрварења као и удушења због удисања веће количине крви из пресечених крвних судова у простору секотине врата, односно да је њена насилна смрт у директној узрочној вези са секотином врата коју је она, поред осталих повреда, задобила критичном приликом у предметном догађају. Вештаци су се изјаснили да релативна груписаност рана - раздерина у пределу главе упућује на закључак да су те три повреде настале у кратком временском интервалу, једна за другом, свака најмање једнократним активним дејством - ударом тупине активно замахнутог механичког оруђа, могуће дејством - ударима предметне металне цеви (траг број 8), а да чињеница да је на јастуку затеченом на кревету приликом увиђаја фиксиран траг „дрвене боје налик на крв“ у виду прскања упућује на закључак да се глава покојне налазила на јастуку или у његовој непосредној близини када је задобила прву у низу од три ране - раздерине поглавине. Локализација, међусобни односи и доминантно уздужни правци пружања

раздерине у десној половини чеоног и делом у теменом пределу и раздерине у десној половини теменог предела, на граници са слепоочним пределом, као и локализација и попречни правац пружања раздерине у левој половини чеоног предела, на граници са теменим, упућују на закључак да је између настанка две ране раздерине локализоване на десној половини главе и једне ране локализоване у левој половини чеоног предела дошло до померања главе оштећене и/или померања повредиоца, те да је могуће да је оштећена прво задобила рану – раздерину у левој половини чеоног предела, на граници са теменим пределом док се њена глава налазила на јастуку или у његовој непосредној близини, а да је након тога дошло до померања главе оштећене и/или померања повредиоца тако што је оштећена доспела у простор између кревета, фотелје (где је фиксиран траг бр.3) и стола где је задобила и остале повреде главе док се највероватније налазила у неком од усправних или полуседећих положаја у коме је горња и делом десна бочна страна њене главе била експонирана трауматогеном дејству повредног оруђа. Изјаснили су се и да су у време наношења повреде у виду секотине врата, сада пок. [REDACTED] и особа која јој је нанела повреду, били на међусобном растојању које није било веће од дужине испружене руке повредиоца у којој се налазило повредно оруђе, при чему је предња страна врата била доступна и изложена повредном оруђу – могуће неком од предметних ножева (траг бр. 6 и 7), а да се правац дејства сечива механичког оруђа поклапао са констатованим правцем ране на врату. На основу положаја и изгледа ране на кожи, повреда структура врата и других карактеристика секотине, закључили су да је смер ране, односно повлачења ножа слева удесно, а да се у моменту задобијања те повреде оштећена највероватније налазила у лежећем положају, односно у неком од положаја у коме су глава и врат били у близини пода, на шта указује одсуство трагова прскања крви због интензивног спољашњег крварења насталог услед пресецања леве заједничке главине артерије у простору секотине врата, као и да карактер повреда главе упућује на могућност да је услед њиховог задобијања, поред рана – раздерина и прелома костију лобање, могло доћи до настанка повреде у виду потреса мозга коју, поред осталог, карактеришу губитак свести и немогућност извођења активних радњи, чему у прилог иде и одсуство повреда које имају одбрабени карактер. С обзиром на све наведено, произилази да је сада пок. [REDACTED] у иницијалној фази предметног догађаја, док је задобијала повреде главе, извесно краће време била свесна, а да је током тог времена трпела јакостепене физичке болове и истовремено интензиван примарни страх због непосредне животне угрожености, који због губитка свести по интезитету нису превазилазили интезитет болова и патњи редовно везаних за лишење живота.

Током поступка, имајући у виду изјашњење окривљеног да прима терапију и да није у могућности да изнесе одбрану, одређено је вештачење постојања душевних сметњи и процесне способности окривљеног, па се из налаза и мишљења вештака психијатра др Ратка Ковачевића од 25.04.2018. године утврђује се да је окр. Станковић Дејан особа просечних интелектуалних способности која болује од душевне болести параноидне психозе из групе схизофренија, а да је способан да учествује у кривичном поступку, да изнесе одбрану у својству окривљеног и да одговара на постављена питања.

Имајући у виду овакав налаз вештака, одређено је неуропсихијатријско вештачење окривљеног које је поверено Специјалној затворској болници у Београду, па се из налаза и мишљења вештака др Милене Станковић, др Марије Панић, др Веселина Печенице и др Маје Пауновић од 16.05.2018. године утврђује да је окривљени особа чије су интелектуалне способности у границама просека, која болује од душевне болести врсте параноидне схизофреније, да су сви наведени психопатолошки поремећаји описане

душевне болести били присутни и у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет, да су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле искључене, па с обзиром на озбиљну опасност да понови слична или тежа кривична дела предложили су суду да му изрекне меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, при чему је он актуелно способан да учествује у поступку, да схвати природу и сврху кривичног поступка, да разуме поједине процесне радње и њихове последице, те да сам, и уз помоћ браниоца, врши своју одбрану.

Представник комисије вештака др. Милена Станковић је на главном претресу остала при писаном налазу и мишљењу и навела да су приликом вештачења утврдили да окривљени болује од душевне болести параноидне схизофреније и у налазу описали детаљно психопатолошке поремећаје наведене душевне болести и да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима у време извршења дела биле искључене, те да је био неурачунљив, а предложили су изрицање мере безбедности обавезног лечења и чувања у здравственој установи због озбиљне опасности да понови или изврши теже кривично дело, с тим што је пре доласка на претрес контактирала ординирајућег лекара који је потврдио да је стање окривљеног актуелно задовољавајуће и да он може учествовати у судском поступку у складу са описаном душевном болешћу.

На основу изведених доказа суд је утврдио да су у радњама окр. Станковић Дејана садржана сва битна обележја кривичног дела убиства из чл.113. КЗ, те да је поступајући на напред наведени начин извршио противправно дело одређено у закону као кривично дело, а да је у време извршења наведеног противправног дела био неурачунљив, што произилази из налаза и мишљења вештака др Ратка Ковачевића и комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду, као и усменог појашњења вештака др Милене Станковић на главном претресу, због чега му је суд изрекао меру безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, с обзиром на учињено противправно дело предвиђено у закону као кривично дело и стање његове душевне поремећености, а такође и због постојања озбиљне опасности да учини теже противправно дело предвиђено у закону као кривично дело, налазећи да је ради отклањања те опасности потребно његово лечење и чување у таквој установи, све у складу са чланом 81. КЗ и чланом 526. ЗКП, а истовремено је одредио да ће се лечење и чување окривљеног спровести у Специјалној затворској болници у Београду, с тим што ће суд, у смислу чл. 531. ЗКП по предлогу здравствене установе, органа старатељства или окривљеног, односно по службеној дужности на сваких девет месеци одлучивати да ли је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи.

С обзиром да се ради о неурачунљивом учиниоцу, суд је у погледу трошкова кривичног поступка одлучио да исти падну на терет буџетских средстава суда.

Записничар
Јовановић Божица

Председник већа-судија
Марина Анђковић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Апелационом суду у року од 8 дана од дана пријема, преко овог суда.